

בש"פ 6682/16 - מדינת ישראל נגד נזאר מזערו

בבית המשפט העליון

בש"פ 6682/16

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
העוררת:

נגד

נזאר מזערו

המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
29.8.2016 במ"ת 42638-07-16 שניתן על ידי כבוד
השופט א' רון

תאריך הישיבה: כ"ז באב תשע"ו (31.8.16)

בשם העוררת: עו"ד תומר סיגלוביץ'

בשם המשיב: עו"ד וסים דכוור

מתורגמן: מר איאד אבו גוש

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' רון) מיום 29.8.2016 במ"ת 42638-07-16, במסגרתה נקבע כי נגד המשיב לא התגבשה תשתית ראיתית לכאורית והוחלט לשחררו למעצר בית בתנאים מגבילים.

רקע עובדתי ותמצית הליכי המעצר

עמוד 1

1. ביום 25.7.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ונשיאת והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, בשעות הערב של יום 11.7.2016, על רקע עימות אלים שהתגלע בין המשיב לבין אדם בשם איסלאם מזערו, בכניסה לאולם אירועים בו נערכה חתונה, דלק המשיב אחר איסלאם באקדח שלוף, עד אשר נתקל באחיו של איסלאם, אחמד מזערו, באחת מחצרות האולם. לאחר חילופי קללות בין המשיב לבין אחמד, כיוון המשיב את האקדח למרכז גופו של אחמד וירה לעברו בכוונה להורגו. אדם שעמד בסמוך למשיב הסיט את ידו של המשיב כלפי מטה בסמוך לביצוע הירי וכתוצאה מכך פגע הקליע בסמוך לרגלו של אחמד. אחמד החל במנוסה בזמן שהמשיב ירה כדור נוסף לעברו, אשר פגע באחמד וחדר למרפק ידו השמאלית. כתוצאה מכך פונה אחמד לבית החולים ונזקק לטיפול רפואי.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, תוך שהיא מצביעה, על ראיות לכאורה נגדו ועל עברו הפלילי המכביד. במסגרת החלטתו מיום 17.8.2016, סבר בית המשפט המחוזי כי נדרשת השלמת חקירה. נקבע, בין השאר, כי מאחר שהקליע שחדר למרפקו של אחמד לא הוצא מטעמים רפואיים, יש לבצע "בדיקות דימות מיטביות" על מנת לבחון אם אכן נמצא הקליע במרפקו של אחמד, או שמדובר בחפץ אחר. בהודעתה מיום 17.8.2016 סברה העוררת כי לטעמה אין מקום לבצע את בדיקות הדימות וכן פעולות חקירה נוספות שנכללו באותה החלטה של בית המשפט. עוד נטען בהודעה כי לשיטת העוררת "אין לבית המשפט סמכות להורות על השלמת חקירה ... זאת בשים לב לפסיקה הנוהגת הקובעת כי החלטות בדבר ביצוע פעולות חקירה הן בגדר סמכותה של התביעה". ביום 29.8.2016, לאחר שבחן מספר בלתי מבוטל של עדויות וסקר מספר סרטונים ממצלמות אבטחה שונות שתיעדו חלקים מהאירוע המתואר בכתב האישום, קבע בית המשפט כי התשתית הראייתית הלכאורית היא "גבולית דקה, והבקיעים בה רבים". לאחר שמיעת טענות הצדדים לעניין עילת המעצר ואפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר, הורה בית המשפט, תוך שהוא קובע כי אין צורך בתסקיר מעצר לנוכח הקשיים הראייתיים הלכאוריים, על שחרור המשיב למעצר בית מלא בביתו בכפר ענתה החדשה, לאחר הפקדה בסך 25,000 ש"ח בקופת בית המשפט, ותחת פיקוח תמידי של אחד מבין ארבעה ערבים שנקבעו, שעל כל אחד מהם להפקיד ערבות עצמית. בית המשפט עיכב את ביצוע החלטה זו למשך 48 שעות ובהחלטתו מיום 30.8.2016 עיכבתי את ביצועה עד להכרעה בערר.

טענות העוררת בערר

3. העוררת טוענת - באמצעות בא כוחה, עו"ד תומר סיגלוביץ' - כי שגה בית המשפט המחוזי בהערכתו את התשתית הראייתית הלכאורית. לטענתה, סרטוני מצלמות האבטחה מהווים ראיה משמעותית בעלת משקל מכריע בהם לשיטתה ניתן לזהות בבירור את המשיב דולק אחרי איסלאם חמוש באקדח עובר לירי. לדבריה, מסרטוני האבטחה בלבד ניתן ללמוד על מסוכנותו הרבה של המשיב ודי בה כדי להצדיק את מעצרו עד תום ההליכים. בנוסף, העוררת מצביעה על מספר עדויות שלטענתה מחזקות את התשתית הראייתית הלכאורית. זאת ועוד, העוררת טוענת כי שגה בית המשפט עת העניק משקל לא מבוטל לפעולות השלמת חקירה שסבר שעל העוררת לבצע ושלא בוצעו. בנוסף, טוענת העוררת כי לא ניתן משקל מספק לעברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל ארבע הרשעות (לרבות הרשעה בגין ירי מתת-מקלע לעבר אחיו, ובגין ירי מנשק אוטומטי ואקדח לעבר נהגו של רכב, משסבר שמדובר באחיו ולרבות שתי הרשעות אחרות בגין עבירות אלימות). כן נטען כי שומה היה על בית המשפט להורות על עריכת תסקיר מעצר וממילא לא היה מקום לשחרר את המשיב למעצר בביתו, בכפר בו אירעו האירועים ובפיקוח בני משפחתו. נוכח האמור, מבקשת העוררת לקבוע כי קימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

תשובת המשיב

4. המשיב טוען - באמצעות בא כוחו, עו"ד וסים דכור - כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי. נטען כי לא ניתן לזהות בסרטוני מצלמות האבטחה את העורר, ואף אם לכאורה ניתן לזהותו, הרי שלא ניתן לזהות שהוא אוחז אקדח בידו. עוד נטען כי כל עוד לא נשלף "הגוף הזר" ממרפקו של אחמד, לא ניתן לייחס למשיב אחריות לירי שפגע בו. עוד נטען כי מצילומי הרנטגן שבוצעו ניתן להתרשם שלא מדובר בקליע. כמו כן, טוען המשיב כי מספר עדים שנכחו בארוע מסרו גרסאות שלא איפשרו לעוררת לגבש את האמור בסעיף 11 לכתב האישום. לבסוף נטען - בהסתמך על פסקי דין שהוגשו לעיוני - כי גם שעה שמיוחסות לנאשם עבירות חמורות, כאשר התשתית הראייתית הלכאורית כוללת סתירות ופירויות מהותיות - כמו במקרה דנן, כך נטען - אין מקום להורות על מעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו. יתר על כן, ההלכה הפסוקה מכירה בקיומה של "מקבילית כוחות" בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם, וככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ומחומר החקירה עולות ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר; שוב, כמו במקרה דנן, כך לטענת המשיב.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בסרטוני מצלמות האבטחה (תחילה באולם, בנוכחות באי כוח הצדדים ותוך שמיעת הערותיהם והסבריהם, ולאחר מכן בלשכתי), התרשמתי כי אכן ניתן לזהות את המשיב באותם סרטונים כשהוא דולק אחר אחרים ולכאורה נראה כי הוא אוחז דבר מה בידו. יחד עם זאת, התקשיתי להתרשם מהסרטונים בדבר ביצוע פעולת דריכה, כביכול, של האקדח על ידי המשיב כטענת העוררת.

מתצלומים של צילומי הרנטגן שהוגשו לעיוני נראה כי במרפקו של אחמד מצוי "גוף זר", כפי שמצויין גם בסיכום המחלה של המחלקה האורתופדית בהדסה הר הצופים מיום 12.7.2016. באותו סיכום נאמר כי לא נמצא "צורך להוצאת כדור".

6. נוכח האמור לעיל ולא בלי התלבטות ראיתי לנכון להורות כדלקמן:

א. המשיב יופנה לשירות המבחן על מנת שזה יערוך תסקיר בו תיבחן חלופת המעצר עליה הורה בית המשפט המחוזי הנכבד ויבדקו המפקחים שמונו על ידי הערכאה הדיונית. המשיב יהיה רשאי להציג בפני שירות המבחן גם חלופת מעצר אחרת. שירות המבחן יפעל על פי מיטב שיקוליו המקצועיים ויביא בחשבון כל נתון רלבנטי הדרוש לו לצורך גיבוש המלצתו. התסקיר יונח לפני בית המשפט המחוזי הנכבד עד ליום 22.9.2016.

ב. העוררת תבחן במהלך התקופה הקרובה את האפשרות שיערכו לאחמד בדיקות רפואיות משלימות שיאפשרו קבלת ממצא רפואי בהיר יותר באשר ל"גוף הזר" המצוי במרפקו (לרבות בדיקות הדמייה מתאימות). כן תברר העוררת עם אחמד אם הוא מוכן ש"הגוף הזר" יוצא ממרפקו.

העוררת תגיש עד ליום 22.9.2016 לבית המשפט המחוזי הנכבד את תוצאות בחינתה הנ"ל, ואם אכן

נערכו לאחמד בדיקות משלימות או התערבות כירורגית, מה היו ממצאי הבדיקות והטיפול הרפואי.

ג. בהאסף החומר הנ"ל, יקיים בית המשפט המחוזי הנכבד עיון חוזר בהחלטתו מיום 29.8.2016, ויכריע בשאלה אם יש מקום לשחרור המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר, ובדבר התנאים המגבילים.

7. הערר מתקבל איפוא בכפוף לאמור לעיל. המשיב יותר במעצר מאחורי סורג ובריח עד להחלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ו (1.9.2016).

ש ו פ ט